ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **P. S.**, zast. Mgr. Dagmar Beníkovou, advokátkou, se sídlem Legionářská 797/3, Olomouc, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2015, č. j. KUOK 79909/2015, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci, ze dne 13. 12. 2016, č. j. 65 A 68/2015 - 27,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci, ze dne 13. 12. 2016, č. j. 65 A 68/2015 - 27 (dále „napadený rozsudek"), jímž krajský soud zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2015, č. j. KUOK 79909/2015 (dále „napadené rozhodnutí").

[2] **Napadeným rozhodnutím** žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 10. 6. 2015, č. j. SMOL/128251/2015/OARMV/ER/Bat, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti

provedenému záznamu bodů podle ustanovení § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalobce ve svých námitkách brojil proti záznamu 5 bodů ke dni 12. 2. 2015 a 2 bodů ke dni 8. 10. 2014. Žalovaný podrobně popsal průběh správního řízení a podklady, které shromáždil správní orgán prvního stupně. Napadené záznamy bodů byly u žalobce podle něj provedeny na základě plně relevantních podkladů. Stanovený počet bodů se zaznamená řidiči motorového vozidla, kterému byla uložena sankce za přestupek, jenž spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, a to v případě uložení blokové pokuty ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Žalobce byl 5 body sankcionován za nezastavení vozidla na signál, který přikazuje řidiči zastavit vozidlo, a dále 2 body za překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o více než 5 km/h a méně než 20 km/h v obci. Všechny shromážděné podklady podle žalovaného obsahují nezbytné údaje o spáchaných přestupcích. Námitky žalobce týkající se skutkových okolností obou přestupků byly postoupeny příslušným složkám Policie, které je mohly relevantně posoudit. V řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů podle ustanovení § 123f zákona o silničním provozu nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutových bloků. To je naopak věcí samotného přestupkového řízení. V případě jednání žalobce dne 12. 2. 2015 z předložených podkladů vyplývá, že žalobce porušil povinnost zastavit vozidlo na signál s červeným světlem „Stůj!“ před dopravní značkou „Příčná čára souvislá“, k čemuž se přiznal, když souhlasil s vyřízením přestupku v blokovém řízení, což stvrdil svým podpisem na pokutovém bloku. V případě jednání žalobce dne 8. 10. 2014 se jednalo o překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o méně než 20 km/h, konkrétně o 16 km/h, resp. 13 km/h po odečtení odchylky měřidla, když mu byla v místě, kde je povolená rychlost 50 km/h naměřena rychlost 66 km/h, resp. 63 km/h po odečtu odchylky měřidla; vymezení předmětného protiprávního jednání vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, které zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km/h a na ustanovení zákona o silničním provozu, které normuje nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Údaj „R 50/66/53“ (správně se u posledního údaje jedná o číslo 63, poznámka Nejvyššího správního soudu) vyznačený na pokutovém bloku vedle textu „překročena rychlost v obci“ je s ohledem na právě uvedené vyložitelný pouze tak, že písmeno R označuje rychlost, údaj 50 označuje nejvyšší povolenou rychlost vozidla v daném místě, údaj „69“ rychlost naměřenou vozidlu (správně se jedná o číslo 66, poznámka Nejvyššího správního soudu), údaj „66“ rychlost naměřenou vozidlu při zohlednění odchylky měřícího zařízení (správně se jedná o číslo 63, poznámka Nejvyššího správního soudu). Tyto údaje tak plně odpovídají uvedené právní kvalifikaci. Tvrzení žalobce, že na daném místě byla maximálně povolená rychlost 60 km/h, nebylo ničím prokázáno.

[3] Žalobce podal proti napadenému rozhodnutí **žalobu** ze dne 13. 10. 2015 ke krajskému soudu, v níž namítal, že dne 12. 2. 2015 sice porušil ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, ale toto porušení spočívalo nikoli v nerespektování světelných signálů, nýbrž v porušení příkazu vodorovného dopravního značení, neboť na příkaz světelného signálu žluté a posléze červené barvy reagoval a zastavil, avšak nestihl to před příčnou čárou souvislou označující konec křižovatky. Námitka proti záznamu 2 bodů ke

dni 8. 10. 2014 pak směřovala proti výši překročení rychlosti jízdy, když v průběhu správního řízení tvrdil, že povolenou rychlost překročil o pouhý 1 km/h, jelikož předložený pokutový blok byl neurčitý a nejasný. Podle žalobce je nutné posuzovat výhradně jednání přestupce bez ohledu na právní kvalifikaci přestupku, z něhož je obviněn. Na základě popisu jednání pak správní orgán rozhoduje, zda je toto jednání zařazeno do systému bodového hodnocení a přiřazuje k tomuto jednání příslušný počet bodů. Mělo být tedy zohledněno, že zastavil několik desítek centimetrů za příčnou čárou souvislou. Z pokutového bloku týkajícího se překročení rychlosti nelze jednoznačně určit, jakou rychlostí vlastně jel; výklad předestřený žalovaným považoval za účelový.

[4] Krajský soud v odůvodnění **napadeného rozsudku** zrekapituloval průběh řízení a obsah správního spisu. Vyložil, že námitky proti záznamu bodů v registru řidičů představují mechanismus obrany proti chybnému záznamu či odečtu bodů; jedná se o tedy o řízení odlišné od přestupkového řízení, které se má soustředit na skutkové závěry ohledně spáchání přestupku. V předmětném řízení naopak správní orgány mají zkoumat, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů v podobě pravomocného rozhodnutí správního orgánu, které obsahuje veškeré zákonem požadované náležitosti, a dále zda byl záznam bodů proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu. Skutkový stav a právní kvalifikaci spáchaného přestupku však správní orgány v tomto řízení nemohou přezkoumávat; nelze tedy zkoumat správnost a zákonnost příslušných aktů. Správní orgány mohou a mají v tomto řízení vyžádat příslušné pokutové bloky, pokud účastník řízení zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení policie. Těmto podmínkám správní orgány v posuzované věci dostály. Soud souhlasil s tím, že pokutové bloky byly v souladu s příslušnými oznámeními. Soud se dále zabýval specifiky blokového řízení a vyložil, že podmínkou pro jeho vedení je souhlas dané osoby; žalobce blok podepsal a v průběhu řízení o záznamu bodů v registru řidičů ani v soudním řízení nezpochybňoval pravost svého podpisu nebo to, že by se na místě spáchání přestupku nenacházel. Bez ohledu na to, zda se žalobce se zasahujícími policisty přel o skutkových či právních otázkách spáchaných přestupků, nakonec jejich závěry vtělené do pokutových bloků přijal. Pokud žalobce později začal nesouhlasit se skutkovým a právním stavem, neměl tak činit v rámci řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů.

II. Kasační stížnost a vyjádření

[5] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti napadenému rozsudku kasační stížnost. V doplnění kasační stížnosti ze dne 20. 3. 2017 uvedl, že správní orgány nesprávně posoudily záznam 5 bodů ke dni 12. 2. 2015, a to z důvodu nesprávné interpretace textu na pokutovém bloku v jeho neprospěch. Současně namítal chybné posouzení záznamu 2 bodů ke dni 8. 10. 2014 kvůli nesrozumitelnosti významné části textu na pokutovém bloku a nesprávně uvedené míře překročení povolené rychlosti v důsledku chybně uvedené maximální povolené rychlosti v místě. Ani žalovaný se s těmito skutečnostmi dostatečně nezabýval. Zopakoval, že respektoval signály k zastavení vozidla, ovšem vozidlo zastavil několik desítek centimetrů za příčnou čárou souvislou, což mělo být dle jeho názoru zohledněno. Dále mělo být zkoumáno, jaká byla nejvyšší dovolená rychlost v místě. Mělo být prověřeno, zda při vypisování bloku nedošlo k chybě. Žalobce opakovaně vycházel z toho, že v daném místě je povolená rychlost 60 km/h, a k tomu uvedl, že pokud by

v případě záznamů 2 bodů ke dni 8. 10. 2014 skutečně řídil motorové vozidlo rychlostí 63 km/h v místě, kde je povolená rychlost jízdy 60 km/h, nepochybně by se také dopustil přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, jen by došlo ke změně jedné číslice. Jak lze udělat v tomto údaji chybu, ukázal sám žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Za takové situace mělo dojít k dokazování fotografií z měřícího zařízení. Stěžovatel dále žádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 19. 4. 2017 uvedl, že žalobce pouze opakuje žalobní argumentaci, na kterou už žalovaný a krajský soud řádně reagovaly.

[7] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 19. 4. 2017, č. j. 6 As 53/2017 – 32, k žádosti stěžovatele přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána včas, osobou oprávněnou, jež je zastoupena advokátem, a je proti napadenému rozsudku přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s.

[9] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost stěžovatele v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že napadený rozsudek takovými vadami netrpí a že kasační stížnost **není důvodná.**

[10] Ve vztahu k naplnění namítaného kasačního důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právních otázek soudem v předcházejícím řízení uvádí Nejvyšší správní soud následující:

[11] Z obsahu předloženého správního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že podle oznámení Policie ČR o uložení pokuty v blokovém řízení stěžovatel *„na křižovatce nezastavil na signál s červeným světlem „Stůj!“, nezastavil na signál, který přikazuje zastavit“* a tím porušil § 70 odst. 2 písm. a) a § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 5 zákona o silničním provozu. Z důvodu podání námitky si správní orgán prvního stupně vyžádal od Policie ČR kopii pokutového bloku série FC/2013 č. C 1682956 a zažádal o provedení kontroly údajů v něm uvedených. Ze zaslané kopie vyplývá, že je v ní přestupkové jednání specifikováno formulací *„12. 2. 2015 v 12.20, Zlín, Štefánikova křiž. Osvoboditelů, § 4 písm. c, § 70/2a z. č. 361/2000 Sb., jízda na červený signál „Stůj“, X, MAN“*. Z bodu 6 jasně vyplývá, že pokuta byla uložena za přestupek dle § „125c/1f5“ zákona č. 361/2000 Sb. Bod 7 obsahuje výslovnou formulaci, že proti uložení této pokuty se nelze odvolat a v bodě 10 stěžovatel stvrdil svým podpisem, že souhlasí s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrzuje, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí.

[12] Ve vztahu k záznamu 2 bodů ke dni 8. 10. 2014 Nejvyšší správní soud zjistil, že uvedené jednání spočívalo v tom, že stěžovatel jako řidič vozidla v obci Polkovice u hřiště dne 8. 10. 2014 v 10.32 hod. překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zákonem o silničním provozu. Podle oznámení Policie ČR o uložení pokuty v blokovém řízení stěžovatel *„překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h“ a tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu*. Dle tohoto oznámení činila dovolená rychlost v místě 50 km/h, naměřená rychlost 66 km/h a rychlost po odečtu 63 km/h. Policisté sepsali se stěžovatel pokutový blok na pokutu na místě nezaplacenou ve výši 500 Kč. Z důvodu podání námitky si správní orgán prvního stupně vyžádal od Policie ČR kopii pokutového bloku série FC/2013 č. C 0318957 a zažádal o provedení kontroly údajů v něm uvedených. Ze zaslané kopie vyplývá, že je v ní přestupkové jednání jednoznačně specifikováno formulací *„8. 10. 2014 10.32 h, Polkovice u hřiště, § 18/4 zák. č. 361/2000 Sb., překročena rychlost v obci R 50/66/63“*. Z bodu 6 vyplývá, že pokuta byla uložena za přestupek dle § „125c/1f4“ zákona č. 361/2000 Sb. Bod 7 obsahuje výslovnou formulaci, že proti uložení této pokuty se nelze odvolat a v bodě 10 stěžovatel stvrdil svým podpisem, že souhlasí s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrzuje, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí.

[13] Nejvyšší správní soud souhlasí s krajským soudem, že v projednávané věci je stěžejní určení toho, co stěžovatel ve své žalobě vymezil jako předmět řízení (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 7. 2009, č. j. 7 Aps 2/2009 - 197). V projednávané věci jde o to, zda předmětem soudního řízení stěžovatel učinil rozhodnutí ve věci jeho přestupků na úseku dopravy nebo rozhodnutí týkající se námitek proti zápisu bodů podle ustanovení § 123f zákona o silničním provozu. Pokud stěžovatel v projednávané věci učinil předmětem soudního přezkumu za splnění procesních podmínek rozhodnutí týkající se jeho námitek proti zápisu bodů, nemůže brojit proti závěrům obsaženým v jiných rozhodnutích o přestupcích, neboť tato rozhodnutí nebyla napadena. Z těchto rozhodnutí správní orgány a správní soudy naopak musely vycházet, neboť těmto rozhodnutím za dané procesní situace svědčí presumpce správnosti; vytvářejí rovněž překážku pravomocně rozhodnutou, kterou nemohou správní orgány v jiném typu řízení přezkoumávat, revidovat či nějak „přehodnocovat“ (nejedná se o případ uplatnění mimořádných opravných prostředků dle správního řádu). Tento závěr Nejvyšší správní soud ve své rozhodovací praxi aplikuje dlouhodobě – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 – 16.

[14] Nejvyšší správní soud proto musí odmítnout argumentaci stěžovatele, který se dovolává toho, že mělo být přihlédnuto ke skutečnosti, že ve vztahu k záznamu 5 bodů mělo být zohledněno, že se mělo jednat o „pouhé nedobrždění“, a nikoli o nerespektování světelné signalizace, neboť tím fakticky zpochybňuje závěry uložení blokové pokuty ze dne 12. 2. 2015, série FC/2013 číslo bloku C 1682956. Argument, že údajně neodhadl brzdný účinek naloženého motorového vozidla, nemůže zpochybnit závěry uvedené v tomto pokutovém bloku, podle nichž se stěžovatel dopustil protiprávního jednání, za které mu správně bylo zaznamenáno 5 bodů, neboť se jednalo o *„nezastavení vozidla na signál, který přikazuje řidiči zastavit vozidlo, nebo nezastavení vozidla na pokyn „Stůj“ daný při řízení provozu na pozemních komunikacích osobou oprávněnou k řízení tohoto provozu“*.

[15] Námitky stěžovatele vztahující se k záznamu 2 bodů za jednání spočívající v jízdě v obci Polkovice dne 8. 10. 2014 musí Nejvyšší správní soud označit za spekulativní. Stěžovatel totiž vytrhává jednotlivé údaje uvedené na pokutovém bloku série FC/2013 č. C 0318957 a dovozuje z nich nesprávné závěry. Je sice pravdou, že předmětný pokutový blok, jak Nejvyšší správní soud ověřil ze spisu, obsahuje údaj „50/66/63“, který je sám o sobě poněkud matoucí, avšak je nutné zmínit, že pokutový blok výslovně odkazuje na ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého „*V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1*“ S ohledem na tento odkaz je zřejmé, že údaj „50“ na pokutovém bloku znamená maximální rychlost 50 km/h, která byla v daném místě povolena, údaj „66“ rychlost 66 km/h naměřená stěžovateli bez zohlednění odchylky měřícího přístroje a údaj „63“ rychlost 63 km/h naměřená stěžovateli po zohlednění odchylky měřícího přístroje. Skutečnost, že na pokutovém bloku jsou uvedeny tři číselné údaje, pouze odpovídá dlouhodobé správní praxi (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2010, č. j. 6 As 42/2009 – 39), podle níž je nutné zohlednit odchylku měřícího řízení při konstatování přestupku vztahujícího se k překročení maximálně povolené rychlosti, přičemž tato odchylka je vždy aplikována ve prospěch pachatele protiprávního jednání. V posuzovaném případě to znamená, že právě údaj „63“ odpovídá výsledné „naměřené rychlosti“ stěžovatele v daném místě, neboť odchylka měřícího zařízení byla ve prospěch stěžovatele odečtena z údaje zjištěného měřícím zařízením, tj. 66 km/h. Pokud stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že v daném místě byla povolena maximální rychlost 60 km/h, tak touto argumentací nemístně zpochybňuje závěr o tom, že se předmětného jednání dopustil tak, jak je uvedeno v tomto pokutovém bloku. Současně Nejvyšší správní soud poznamenává, že chybné číselné údaje v napadeném rozhodnutí jsou zjevnou chybou v psaní, která při doložených pokutových blocích se správnými údaji nemá vliv na správnost rozhodnutí ve věci samé.

[16] Nejvyšší správní soud nad rámec výše uvedeného musí zdůraznit, že jednou z podmínek pro vydání pokutového bloku je souhlas přestupce s tímto postupem – srov. ustanovení § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Pokud byla skutková situace jiná a stěžovatel nepřekročil maximálně povolenou rychlost v daném místě o 13 km/h, jak vyplývá z pokutového bloku, ale pouze o 3 km/h, jak nyní tvrdí, neměl s takovým pokutovým blokem souhlasit a měl si tam uvedené údaje zkontrolovat. O právních následcích byl ostatně s ohledem na obsah pokutového bloku poučen. Jestliže svá práva v minulosti nestřežil (srov. vigilantibus iura scripta sunt), nemůže v jiném řízení namítat, že pokutový blok je špatně vyplněný, resp. nezákonný.

[17] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost je zjevně nedůvodná, a v souladu s § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. ji zamítl.

IV. Závěr a náklady řízení

[18] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl ve věci úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení; žalovaný, který měl ve věci úspěch, žádné náklady nad rámec běžné správní činnosti nevynaložil,

proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. září 2017

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu